

Підіймись на небеса - у версальський хоч би сад

Григорій Сковорода

Підіймись на небеса — у версальський хоч би сад,
Одягни одягу злотну,
Шапку царську добротну,
Як у серці нуда, буде скрізь тобі біда.
Проживи хоч триста літ, проживи хоч цілий світ,
Що тобі те помагає,
Коли серденько ридає?
Як у серці нуда, буде підлість і біда.
Хоч всю землю завоюй, над усім хоч зацарюй,
Що тобі те помагає,
Коли вся душа ридає?
Як у серці нуда, буде підлість і біда.
Тож про місяць знай дарма, є там люди чи нема,
Кинь Коперникові сфери,
В серця свого глянь печери!
Як знання в нутрі твоїм — то веселий будеш з ним.
Бог найкращий астроном і найкращий економ.
Вічная природа-мати
Зайвини не може мати.
Найпотрібніше тобі ти знайдеш лиш у собі.
Подивися, як живеш: друга у собі знайдеш,
Стрінеш там ти іншу волю,
Стрінеш в злій блаженну долю:
У тюрмі твоїй там світ, у болоті твоїм — цвіт.
Правду Августин трима: пекла не було й нема,
Воля — пекло переключте,
Воля — піч пащекувата.
Тож візьми її до рук — і ні пекла, ані мук.
Воле! О неситий ад! Трута ти, а всі — то ядь.
Пащею ти позіхаєш
І підряд усіх ковтаєш.
Вбий же знак глупоти — пекло здужаєш ти.
Боже! Слів живих улий! Хто без тебе не смутний?
Радість ти життя єдина,
Рай, солодкість безупинна!

Вбий ти волю злу у нас, твій зцілить нас чистий глас!
Дай нам силу своїх слів! Славимо царя царів!
Всесвіт весь співа про тебе,
Створений законом неба,-
Що потрібне, те легке, непотрібне ж є важке!